

τρεῖς τῆς παιδιᾶ τὰ ἀρσενικά κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ πατρός των, νὰ τῆς ἀγοράζουν ἓνα σπύτη. Ἔτι τῆς||¹¹ δίνῃ ἓνα λεμὸν μποτόνια, μία καρέγλα, μία κασέλα, δύο ντουζίνες πιάτα, μία φορεσὰ ρουχα μεταξοτά,||¹² ἓνα ταυλομάνδιλον καὶ τρεῖς πετζέτες, ἓνα κανδιλιέρη προυντζινον, ὁκτὸ κεφάλαια ζουλοπρόβατα, μία ἀγελάδα· ἀπὸ||¹³ δὲ τὰ ἐξοτικά, ἓνα ἀμπέλι εἰς τὸν Κώστον μὲ σπύτη καὶ πατιτίρη, π(λησίον) Κωνσταντῆς ἀδελφός τῆς, ἓνα χωράφι εἰς τὸν Λάκον||¹⁴ τοῦ Ἀναγνώστη, π(λησίον) (σιὸρ) Παναγιωτάκης Δ. Δημητρακόπουλος· ταύτα (καὶ) τὴν εὐχὴν τῆς. Ἡ δὲ τελείωσις τῶν γάμων νὰ γί||¹⁵νεταὶ ἕως τὴν ἐρχόμενην Κυριακὴ τῆς 18 τοῦ τρέχοντος· ὁποῖος ἀλειλογήσει νὰ πληρώνη τοῦ ἑτέρου μέρους διὰ κουνδιάνα||¹⁶ γρόσια τριακόσια, (νούμερο) 300. Ἔτι διλοῦται ὅτι (ὅπερ μὴ γένητω) (καὶ) ἀκολουθήτῃ ἀτεκνία, νὰ πυγενούν τὰ προικοδοτιθέν||¹⁷τα, ὡς συνήθες, εἰς τοὺς προθυμωτέρους. Διὸ (καὶ) ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον γράμμα ὑπογεγραμμένον παρ'||¹⁸ ἑκατέρων τῶν μερῶν εἰς διοινεκεῖ ἐνδειξὴν (καὶ) ἀσφάλειαν.

||¹⁹ Ναούσα τῆς Πάρ(ου), (τῆ) 11 Ἰαννουαρί(ου) 1820.

||²⁰ Μαργαρίτα ποτὲ Ἰωάννη Πελώνια βαιβεοῖ τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντωνί(ου) ἱερέως Γερωντὶ καὶ μαρτυρῶ.

||²¹ Πανάγιότα γυνὴ ποτὲ Νηκολάου Μοραύτι βεβεῇ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδόρου Ῥενηέρι [[καὶ]] καὶ μαρτιρό.

||²² Ὁ κοιν(ὸς) Καγτζελάρι(ος) Ἰωάννης Κορτιάν(ος) γέγραφα καὶ μαρτυρῶ.

22*

Χειρόγρ. 214, φ. 50. Προικοσύμφωνον τῆς 16 Ἰανουαρίου 1820.

»Τὴν σήμερον ἐλθόντες εἰς γάμου κοινωνίαν τὰ κάτωθεν ὑπογεγραμμένα μέρη, ἔχοντας ὁ κύρ Τζανῆς Βαλέντζας καὶ ἡ||² γυνὴ του Μαρία θηγατέραν παρθένον, ὀνόματι Κυριακί, ζητεῖ δὲ αὐτὴν ὁ κύρ Ἀναστασι(ος) Πιέρος Ἰθακίσι(ος) διὰ νόμημον (καὶ)||³ εὐλογιτικὴν του γυναῖκα, καθὼς διακελεύη ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀνατολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Καὶ πρῶτον δίνῃ ὁ κύρ Τζανῆς||⁴ μὲ τὴν συζυγόν του τῆς θηγατρός των τὰς εὐχὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἐδική των. Ἐπειτα διὰ χάριν προικ(ὸς) ἓνα εἰκόνισμα,||⁵ τὸν Εὐαγγελισμόν, τὸ ὁσπύτιον ὅπου ἔχει εἰς τὸ Νεοχώρι μεσὰ καὶ ἔξω, π(λησίον) Κωνσταντῆς Μπαφίτης, ἓνα κασέλι, ἓνα μπά||⁶γκον καὶ μία καρέγλαν, δύο ζευάρια σεντόνια τοῦ στραπάτζου, ἓνα τηλάρη γιομάτο, ἓνα πάπλωμα, μία κολτρίνα,||⁷ τρεῖς μαξελάρια, ἓνα τραπέζι, ἓνα ταυλομάνδιλω, τρεῖς πετζέτες, δύο ντουζίνες πιάτα κόκκινα καὶ ἄσπρα, ἓνα καν||⁸διλιέρη μπρούτζινον, μία ντουζίνα πυρούνια σιδερένια, ἓνα τυγάνι, καὶ ἓνα χαρὰνι τῆς κουζίνας, μία ἀπλά||⁹δενα παλαιά, μία

σκάφη, ένα μάγκανον, μία σβύγα, ένα δοξάρι· από δὲ τὰ ἐξοτικά, ένα χωράφι εἰς τὴν¹⁰ Κουράπα, π(λησίον) (σιὸρ) Γεωργάκης Βυτζαράς. Ἔτι τῆς δίνης καὶ ὁ θεῖος τῆς Χρίστου Ἀρματὰς ένα χωράφι εἰς τὴν Ἀλικήν,¹¹ π(λησίον) Γεώργι(ος) Ρούσσ(ος) καὶ ἀποθανόντος τοῦ νὰ τοῦ κάμνουν τρεῖς λειτουργίες. Ἔτι τῆς δίνης καὶ ἡ θεία τῆς Φλορέντζα γυνὴ Ἀ¹²ναστασι(ου) Σιφναι(ου) δύο ζευάρια σεντόνια βαμπακερά. Οὕτως σύμφωνα τὰ μέρη ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμ¹³φωνον γράμμα ὑπογεγραμμένον παρὰ ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς διοικητικὴν ἐνδειξιν. Ἄν ἀκολουθήσει (ὁ μοὶ¹⁴ γένοιτω ἀτεκνήα), νὰ πηγενρὺν τὰ προικοδωτιθέντα εἰς τοῦς προθυμωτέρους συγγενεῖς ὡς συνήθες.

¹⁵ Νούσα τῆς Πάρ(ου), (τῆ) 16 Ἰανν. 1820.

¹⁶ Τζανὶς Βαλαίντζας με τῆς σιζιγίων τοῦ βεβρονουν τα ανοθεν δια χιρὸς καμὸν Ἰωαννου οἰερέος Ραγκουσι (καὶ) σακελαρου¹⁷ Νχουσίς (καὶ) μαρτιρο.

¹⁸ Ἀντώνι(ος) Ἱερεὺς Γεροντῆς μαρτυρω κατὰ τὴν ἄνωθεν μαρτυρίαν.

¹⁹ Ὁ κοιν(ὸς) καγτζελάρι(ος) Ἰωάννης Κορτιάν(ος) γέγραφα τὸ παρὸν καὶ μαρτυρῶ.

23

Χειρόγρ. 216. Ἀπόφασις Ἀντεπαρχικοῦ Κριτηρίου Πάρου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1822.

¹ Ἀρηθ(μὸς) 18. Ἀντιγραφὸν Ἰωάννου Ρεῖρ ἀπὸ τὸν ἀντεπαρχικὸν γραφίον.

² Συνελθόντες εἰς ἓν οἱ ὑπογεγραμμένοι παρὰ τῶν ἐξωχοτάτων κυρίων ἀρμοστῶν διορησθέντες κριταὶ³ καὶ ἀκροασθέντες προσεκτικὸς ἦν ἔχει περὶ κληρονομίας διαφορὰν ὁ κύριος Ἰωάννης Ρεῖρ μετὰ τῆς⁴ πενθεράς τοῦ κυρίας Γιακουμηνάκι(ου), ζητὸν παρ' αὐτῆς ἀνδρομήρηον καὶ ἐξωδα διαφορὰ ἔλαμιν εἰς τὸ⁵ ὁσπήτιον τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς τοῦ καὶ ὅσα ἄλλα ἀποδεικνυεὶ ὅτι ἐδαπάνησεν εἰς τοὺς ἰατροὺς, καὶ ἰδιαν⁶ τοῦ εἶδεν τὰ ὅποια ἔμειναν μέσα εἰς τὸ ὁσπήτιον, εὐρόντες δὲ διαθήκην τῆς διαλειφθήσης τοῦ γυναικὸς, ἥτης⁷ ὡς νέκ καὶ ἀνείδεως τῶν πολιτικῶν τοπικῶν ἐθίμων διατάξατο μὲν ἐν αὐτῇ διαφόρως, δὲν ἔφερεν ὅμως⁸ εἰς ἀναλογοῦσα μοῖραν τὸν ἄνδρα τῆς κλοιρονομίας· ἀποφασίζωμεν τὸ νὰ ἐξερεθώσιν ὅλλα ἐκεῖνα ὅπου⁹ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τῆς ἐν τῇ διαθήκῃ τῆς παραγγέλη καὶ ὅσα ἄλλα ψυχικὰ ἐξωδα ὕστερον ἔγιναν, καὶ ἐπομένως¹⁰ νὰ ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλεῖπον τῆς διαθήκης, νὰ ὑποβληθῇ δηλονότι ἡ καλειφθήσα κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τῆς καθ'¹¹ ὅσα τὸ πυρκοσύμφωνον διαλαμβάνη εἰς ἀποτίμησιν, καὶ νὰ λαμβάνη ὁ ἄνδρας τῆς ἐν ἐκ τῶν ἐπτά εἰς κλη¹²ρονομηκὴν μοῖραν ἀπὸ παντός, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ εἴ τοι ἄλλο εἶδος ἀποδειχθῇ ἐδικόν του· διὰ δὲ ἄλλα ζητού¹³μενα ἐξωδά του, νὰ μὴν ἔχει περιπλέον δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἐξ αὐτῶν, ὡς δαπανήτας εἰς ἐκείνην τῆς¹⁴ ὅποιας κατὰ μέρος ἐγένεν κληρονόμος. Οὕτως ἐγένετο ἡ παρ' ἡμῶν περὶ τοῦτων ἀπόφασις, ἥτις ἐπιβε-